

עפ"ג 5770/02/17 - ת א נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

28 פברואר 2017

עפ"ג 5770-02-17 א נ' מדינת ישראל

לפני:

כבוד הנשיא אברהם טל - אב"ד כבוד השופטת זהבה בוסתן כבוד השופט ד"ר שמואל בורנשטין
המערער ת א

נגד

המשיבה מדינת ישראל

נוכחים:

המערער ובאת כוחו עו"ד נעמה שגיא רייכמן

ב"כ המשיבה עו"ד איילה אורן

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המערער הורשע על פי הודאתו בת"פ 35767-06-16 (בית משפט השלום בכ"ס) בתקיפת בת זוגו ובתקיפה חבלנית שלה נושא שני האירועים, השני חמור מהראשון.

המערער נידון ל-14 חודשי מאסר בפועל ול-9 ו-5 חודשי מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר הדין.

הערעור מכון כלפי חומרת עונש המאסר בפועל והטענה העיקרית בפי ב"כ המערער בהודעת הערעור ובטיעוניה בפנינו היא כי בית משפט קמא לא התחשב במידה הראויה, עד כדי קביעה שהתנהגות המערער נושא הערעור נמצאת סמוך לטענת אי שפיות, במצבו הנפשי של המערער, גם אם חוות הדעת הפסיכיאטרית של ד"ר גרינשפן ממב"ן שהוצגה בפניו קבעה שהוא היה אחראי למעשיו וכשיר לעמוד לדין מבחינה נפשית.

עוד טוענת ב"כ המערער בהודעת הערעור ובטיעוניה בפנינו כי בית משפט קמא לא נתן דעתו למצבו הרפואי של המערער, שסובל מנכות בשיעור של 80 אחוז בשל מצבו הפיזי, אחרי שנותח מספר פעמים בעמוד השדרה בשל תאונת

עבודה ובשל מצבו הנפשי כמתואר לעיל.

עוד מפנה לב"כ המערער להליך סולחה שנערך בין המערער למתלוננת, שעל פי טענתה הוא הליך סולחה אמיתי ולא נעשה כדי שהמתלוננת תוכל לזכות באזרחות ישראלית שכן בניה הם אזרחי ישראל.

לטענת ב"כ המערער, על פי דברי המתלוננת ובא כוחה בהליך שהיה בפני בית הדין השרעי, היא מוכנה לחזור לחיים משותפים נורמליים עם המערער, כפי שבאה לביטוי במסמך הסולחה ובתצהיר שחתמה המתלוננת בקשר אליו.

לטענתה, שגה בית משפט קמא כאשר הטיל דופי בהסכם הסולחה בקביעה שלא ניתן כל פיצוי ממוני למתלוננת, שכן בעקבות ההליך בית הדין השרעי זכו ילדיו של המערער לקצבה של המוסד לביטוח לאומי, היא מטרת ההליך בבית הדין השרעי.

ב"כ המשיבה מתנגדת להקלה בעונש המאסר שהטיל בית משפט קמא ומפנה לתסקיר שירות המבחן שהיה בפני בית משפט קמא והוצג גם בפנינו כנספח להודעת הערעור ולחוות הדעת הפסיכיאטרית שהייתה בפני בית משפט קמא ואינה עולה בקנה אחד עם המסמכים הרפואיים שהיו בפניו.

ב"כ המשיבה מצביעה על חומרת התנהגותו האלימה של המערער כלפי המתלוננת, אשר הסלימה ממקרה למקרה מבחינת תוצאותיה ועל הסיכון שלטענת שירות המבחן צפוי לה מפני התנהגות חוזרת של המערער.

בית משפט קמא קבע מתחם ענישה שבין 10-18 חודשי מאסר בפועל וב"כ המערער עותרת לשחרר את המערער ממאסרו לאחר שריצה כ-9 חודשי מאסר מתוכו, שכן ועדת אלמ"ב לא הייתה מסכימה לשחרורו המוקדם והוא לא יוצא לחופשות בשל היותו אסיר אלמ"ב.

אף אנו, כמו בית משפט קמא, איננו מקלים בהתנהגותו האלימה של המערער כלפי המתלוננת, כמתואר בכתב האישום המתוקן וברישא גזר הדין.

בעניין זה לא למותר לציין כי המערער הודה בבית משפט קמא בביצוע המעשים ובכך חסך את עדותה של המתלוננת, שהייתה גורמת לה טראומה נוספת על זו שגרמו לה מעשיו של המערער נושא מאסרו.

איננו מתעלמים כלל ועיקר מהאמור בתסקיר שירות המבחן ובחוות הדעת הפסיכיאטרית שהייתה מונחת בפני בית משפט קמא, אך איננו מתעלמים גם מהמסמכים הרפואיים בנושא מצבו הנפשי של המערער, גם אם אלה התייחסו לתקופות קודמות לתקופה שבה נעברו העבירות נושא מאסרו ומצאו ביטוי לניסיונות אובדניים שעשה המערער, הן 6 שנים לפני ביצוע העבירות ובמהלך מאסרו.

אנו לוקחים בחשבון לקולת העונש את דברי המתלוננת בפני בית משפט קמא ואת ההליך שהתקיים בפני בית הדין השרעי, כמו גם את הסכם הסולחה שנערך בין הצדדים ואשר איננו מוצאים נימוק להטיל בו דופי.

לאור כל האמור לעיל, נראה לנו כי גם בהתייחס למקרים אחרים בהם הורשעו נאשמים בביצוע עבירות אלימות כלפי בנות זוג, עונש המאסר שהוטל על המערער שאיננו ברף התחתון, כפי שהוא עצמו קבע, מצדיק התערבות ערכאת ערעור.

אנו מקבלים את הערעור ומחליטים כי המערער ירצה 10 חודשי מאסר בפועל החל מיום מאסרו 7.6.16.

עונשי המאסר על תנאי שהוטלו על המערער בת"פ 35767-06-16 (בית משפט השלום בכ"ס) יעמדו בתוקפם.

<#3#

ניתן והודע היום ב' אדר תשע"ז, 28/2/2017 במעמד ב"כ הצדדים והמערער.

אברהם טל, נשיא אב"ד	זהבה בוסתן, שופטת	שמואל בורנשטיין, שופט
------------------------	-------------------	-----------------------